

Interjú a No Sugar zenekarral

A feltörekvő (szerencse)csillag

Lassan egy éve, hogy a gyergyószentmiklósi No Sugar zenekar megtalálta azt a szikrát, ami fellendítette az együttes tevékenységét. Azóta nemhogy új dalok születtek és jelentek meg, de az első nagylemezüket is kiadták a Cseh Tamás program segítségével, amit 2016-ban nyertek meg. Ezenkívül a Hiszek benned című daluk kiérdemelten nyerte el 2016-ban a Legszebb erdélyi magyar dal címet profi kategóriában.

FOTÓ: NO SUGAR

A No Sugar zenekar egyre népszerűbb a fiatalok körében

A pop-rock műfajt képviselő zenekar tagjai az évek során sokszor cserélődtek, míg összeállt a jelenlegi csapat, név szerint: Portik Lívia – ének, Berezky Botond – gitár, vokál, Ferenczi Zoltán – szintetizátor, vokál, Basiliidesz László – basszusgitár, Boeriu Adrian – dob. Minden energiájukat bevetve, szenvedélyesen szeretik azt, amit csinálnak, a zenélést.

A zenekar két tagjával, Berezky Botonnal és Basiliidesz Lászlóval beszélgettem zenével kapcsolatos dolgokról, a zenekarról, illetve arról, hogy milyen is volt abban az időben, mikor ők voltak gyerekek.

– Honnan jött a zenekar neve?

– Boti: Amikor az első felállással nevet kerestünk a zenekarnak, egy konyhában ültünk, ahol volt egy cukortartó, amin írta, hogy Sugar. Én nem eszek cukrot, így ebből a két dologból született meg a gondolat, hogy legyen a nevünk No Sugar. Volt még sok más név, amelyek közül választottuk, de ez megtetszett, ezt választottuk. Persze, ennek a névnek az a jelentése igazából, hogy mi nem az az édes, mézes-mázás zenekar vagyunk, hanem egy keményebb stílust képviselünk.

– Gyerekként mik szeretted volna lenni? Hogyan és mikor lépett be a zene az életetekbe?

– Boti: Minden gyermek életében megvannak a korszakok, először minden fiú rendőr, tűzoltó vagy valami ehhez hasonló szeretne lenni, de nekünk elég hamar belépett a zene az életünkbe.

– László: Botival negyedikesek lehettünk, amikor, ha kellett, ha nem, magyar rockzenét hallgattunk, főleg Ossiant, aztán idővel külföldieket is. Akkor ő már szeretett gitározgatni, és eldöntöttük, hogy zenekart alapítunk. Ez volt az első zenekari élményünk. Arra is emlékszem, hogy minden szerdán Boti szobájában próbáltunk, reggel kilenctől déli tizenkettőig, mert akkor mentünk suliba. Azt sem felejttem soha, amikor egyik próbán néhány gyerek létrán felmászott, és az ablakon át néztek. A válaszmomént tulajdonképpen az, hogy azóta, hogy elkezdtem zenélni, már zenész szerettem volna lenni, elképzelttem magam egy nagy színpadon játszani, de emellett profi hokista is szerettem volna lenni.

– Hogy találtatok rá a hangszerekre? Miért azt választottátok?

– Boti: Én gyerekkoromban kezdtem a harmonikával, zongorával, de a rockzenéhez a gitár állt a legközelebb.

– László: Én dobbal kezdtem, aztán a basszusgitár nekem az Iron Maiden, Steve Harris-szel kezdődött, ilyen téren ő a példaképem, az ő hatására vettem a nyakamba a basszusgitárt.

– Mit jelent számotokra a zene? Mit adott és ad hozzá mai napig az életetekhez?

– László: Nekem a zene egy teljesen más világot jelent, egy olyan valamit, ahol szabad vagy, ahol önmagad tudsz lenni, ahol kiléphetsz a monoton világ határai közül.

– Boti: A zene a mi életünkben nevezhető egy hobbinak, vagy akár szerelemnek is. Ezt akkor is csináljuk, ha nincsen közönség, mert kikapcsol, mert szeretjük. Persze, a közönséggel való találkozás visz afelé, hogy a hivatásunk is legyen a zene.

– Hogyan születik egy-egy dal?

– Boti: A dalaink életérzésekből születnek. Néha elég egy szó is, vagy egy zenei téma, hogy elindítson valamit, amiből később dal születik. Ez soha nem hirtelen és gyorsan történik, egy dalhoz idő kell. Ha van egy alap, akkor azt már együtt kibontjuk és dolgozzuk.

A lemez üzenete az, hogy éljük meg a pillanatot, ez a dal pedig pont erről szól.

– László: Volt példa olyanra is, hogy Boti az autóban írt meg egy számot, a Szerencsecsillagot. Aztán hazahozta, és együtt díszítettük, pontosítottuk. Általában az alapot ő írja.

– Hogyan született meg az első nagylemezetek?

– Boti: A lemezen van sok olyan dal, amelyek rég íródtak, de persze vannak újjak is. Tavaly év elején csatlakozott hozzánk Lívia, az énekesnőnk, sok dalt akkor átforgattunk, hogy az ő előadásmódjában legyenek hitelesek.

– Hogyan talált egymásra a zenekar Líviával?

– Boti: Tavaly tavasszal hívtuk el egy próbára, mert új énekesnőt kerestünk...

– László: ...és ahogy megszólalt az első hang, összenéz-tünk, nagyon megtetszett. Tudtuk, hogy ez jó lesz.

– Miért a Pillanat című dalotokat választottátok a lemezetek névadó dalának?

– Boti: A lemez üzenete az, hogy éljük meg a pillanatot, ez a dal pedig pont erről szól. Az emberek mindig vagy a múlton rágódnak, vagy a jövőn gondolkodnak, és nem törődnek a jellelennel.

– László: Minden ember életében van egy olyan pillanat, amit soha nem felejt el, azt kell megragadni, átélni. Erről szól a Pillanat.

– Kinek mi a kedvenc sajtó dala?

– Boti: Ez változó, most nekem a Taníts meg élni.

– László: Ez a dal egyébként a zenekar kedvenc dala.

– Milyen terveitek vannak a jövőre nézve?

– Boti: Az időre az a cél, hogy minél több fellépésünk legyen, minél több helyre eljussunk, és hogy ismerjék meg a zenekart.

– László: Mi azt szeretjük, ha élőben tudunk zenélni a közönségnek, úgy sokkal jobban át tudjuk adni a zenét.

– Boti: Igen, élőben sokkal több hatás éri az embereket, Líviában például nagyon nagy öserő van, amit éreznek is, ettől teljesen más egy koncert,

A szerzőről röviden

Az interjú készítője Balázs Helga, 14 éves, és a gyergyószentmiklósi Kós Károly iskola nyolcadikos tanulója. Nemrégiben számoltattunk be arról, hogy nemzetközi versírói pályázat első díjasa lett. Reményeink szerint számos írását viszontláthatjuk még a Gyergyói Hírlapban is. (A szerk.)

mintha csak egy felvételt hallgatnának.

Utolsó kérdés helyett játékra hívtam a zenekar tagjait: arra kértem őket, képzeljenek el egy végtelen nagyságú vitrint, amibe bármi belefér, fogalmak, személyek, tárgyak, dalok, és az van ráírva, hogy No Sugar. A feladvány az volt, hogy sorolják fel, mit tennének bele. Mindketten egyhangúlag választották, hogy egy hokibotot és egy korongot mindenképp beletennének, és hogy ez a vitrin nagyon színes lenne. Lenne még benne tetováló gép, tetoválások, hangszerek, egy nagy mikrofon és legfőképpen egy színpad...

Egy színpad, amely az élő zene varázsát, a közönség és az együttes találkozását, a koncertek hangulatát jelképezi. A No Sugar tagjai abban hisznek, hogy egy zenész számára az élőben való zenélés a pályája megkoronázása, a munka gyümölcse.

„Most éljük, az idő szalad, ez a pillanat az élet. A lesz még nincs, a múlt már volt, a jelenben kell élned!” (No Sugar – Pillanat)

BALÁZS HELGA